Chương 2156 — Nghiền Ép, Uy Hiếp Thần Vương

"Vô Ba, đây là chuyện gì?"

Nữ tử hai tay đều thu về, chắp sau lưng, nàng nhìn Hồng Vô Ba hỏi.

Còn về những người khác, tự nhiên cũng không được nàng để mắt.

Chỉ một đám Thần Quân cảnh, có thể dấy lên sóng gió gì?

"Đại trưởng lão, đừng trách công tử, là ta vô dụng…"

Chủ tớ quy tắc sai khiến, lúc này đây, Hồng Vô Ba tự nhiên phải bảo vệ Hạ Nhân.

Hơn nữa là bảo vệ từ tận đáy lòng.

Điều này khiến nữ nhân đối diện tức tới mặt trắng bệch.

"Là ngươi?" Nàng hung tợn nhìn Hạ Nhân, rồi ánh mắt rời khỏi Hạ Nhân, nhìn về ba người Vi Chi Dịch.

Ba người sợ tới run cầm cập, cũng chẳng biết nên nói gì?

"Cái đó… tiền bối…" Một lát sau, Vi Chi Dịch nói: "Đều là hiểu lầm… chúng ta…"

"Hừ…" Nữ nhân lạnh lùng hừ một tiếng, nói: "Đừng nghĩ tới chuyện chạy, đợi đi, các ngươi đều phải chết!"

Hai người còn lại cũng run cầm cập.

Ánh mắt nữ nhân lại quay về người Hạ Nhân: "Ngươi có chút bản lĩnh, cách vạn dặm lại có thể tước thần nô ấn ký của bản cung."

"Nói cho ta biết, ngươi làm sao mà được?"

Tu vi Hạ Nhân doạ không được nàng, nhưng cái thủ đoạn tước thần nô ấn ký của người khác này của Hạ Nhân, quả thật khiến nàng có chút chấn kinh.

"Vì sao ta phải nói cho ngươi?" Hạ Nhân mặt đầy lãnh tiếu.

"Hầy?" Biểu cảm trên mặt nữ nhân rất tinh tế: "Một Thần Quân cảnh cỏn con, lại dám nói với ta thế này?"

"Ta thừa nhận ngươi quả thật có chút bản lĩnh, vừa nãy dùng thần khí lục phẩm đỡ được một kích chi lực của bản cung!"

"Nhưng đó chẳng qua ngươi dựa vào thần khí chi lực thôi!"

"Ngươi không nghĩ, bản cung không giết được ngươi chứ?"

Hạ Nhân không trả lời lời nàng, mà nói: "Ngươi tới nói lý, hay tới nói thực lực?"

"Nếu nói lý, ngươi chắc chắn không có lý bằng ta!"

"Nếu nói thực lực, thì ngươi có thể ra tay!"

Hạ Nhân phất tay, liền lấy Hồng Mông Tử Kim Côn cầm trong tay.

Thần Tôn cảnh cỏn con, anh còn chẳng để mắt.

Giờ với Hạ Nhân, vấn đề duy nhất là: rốt cuộc là giết, hay là thu.

Nếu giết thì rất đơn giản, một tấm thần phù là xong.

Nếu một tấm không đủ, thì hai tấm thần phù ngũ phẩm.

Nhưng tổng hợp tình cảnh hiện giờ của Hạ Nhân, anh thấy thu thì có lợi hơn.

Dù sao, tới khu vực lõi rồi, cái phải đối mặt là đệ tử Chú Nguyền nhất đạo Thần Vương cảnh, ai biết đối phương tình huống thế nào.

"Tìm chết…" Nữ nhân thấy Hạ Nhân thái độ thế này, cảm xúc bạo nộ từ sớm bùng ra trong khoảnh khắc, rồi bàn tay ngọc lật một cái hoá thành núi non, tiếp tục oanh về phía Hạ Nhân.

Lần này không phải một chưởng, mà một hơi vỗ bốn chưởng!

Thần lực trong người Hạ Nhân vừa nãy đã tiêu hao hết, nhưng không sợ, trong Hồng Mông Chí Đạo Chung của anh còn thần lực dự trữ.

Hai người ngươi qua ta lại một hơi đối oanh hơn chục chiêu, lại gần như ngang tài ngang sức.

Cứ đánh thế này, nữ nhân càng đánh càng kinh hãi.

"Sao có thể, sao có thể?" Nàng chấn kinh nhìn Hạ Nhân: "Ngươi giấu tu vi à?"

Hạ Nhân lặng lẽ đeo găng tay lên, nói: "Ngươi bảo giấu thì giấu vậy?"

Một giọt Bồ Đề Kim Lộ, bị anh nuốt xuống.

Hạ Nhân gào lớn một tiếng, thân hình bé xíu nhảy vào thương khung, rồi vỗ một chưởng xuống.

Bàn tay màu vàng đất ngàn trượng vỗ thẳng xuống nữ nhân.

Đợt công kích lần này, mạnh hơn bất kỳ lần nào trước đó.

"Cũng cho ngươi nếm thử chưởng lực của bản toạ…"

Trên bàn tay khổng lồ còn mang theo không gian chi lực, chớp mắt khoá chặt thân thể nữ nhân.

Nàng tuy có thể cử động, nhưng không thể nhanh chóng rút thân.

Một kích này, lại thêm cả Hồng Mông thần thông.

Hồng Mông chi lực thi triển, có thể nâng sức công kích lên năm thành!

Nữ nhân chửi một câu, rồi nắm đấm phấn đột ngột giơ lên, hai quyền oanh ra.

Lực lượng khổng lồ chấn triệt thiên địa, năng lượng bùng ra từ hai đợt công kích ngang quét trăm vạn trượng xung quanh!

Trong trăm vạn trượng, mọi ngọn núi đều bị san bằng.

Cho tới nay, đây hẳn là kích mạnh nhất của Hạ Nhân khi không dùng Hồng Mông Chí Đạo Chung.

Nhưng, cho dù công kích mạnh mẽ như vậy, cũng chỉ oanh được đối phương xuống lòng đất, đánh cho bị thương mà thôi.

Muốn kích sát, gần như không thể.

Nhục thân Vu tộc cũng đủ cường hoành.

Đại địa nứt ra một khe hở khổng lồ.

Thân hình ngàn trượng từ khe nứt đất bò ra.

Đạo bào màu đỏ ban đầu của nàng dính đầy máu bẩn và bụi bặm, trên đạo bào cũng khắp nơi là chỗ rách.

"Ngươi rất mạnh… nhưng…" Nữ nhân miệng rất cứng.

Vì Hạ Nhân phất tay, sáu tấm thần phù cực phẩm ngũ phẩm bay ra từ tay anh, dàn khắp hư không quanh thân nữ tử.

Toàn ngũ phẩm, toàn cực phẩm, toàn thần phù công kích.

Một tấm, là có thể lấy mạng nàng.

"Nhưng gì?" Hạ Nhân đứng trong hư không, chằm chằm nhìn nữ nhân.

Đại trưởng lão vừa thấy nhiều thần phù thế này, hơn nữa đều là cực phẩm trong ngũ phẩm, lúc đó liền hoảng.

Nhưng đợi nàng muốn chạy trốn lại đột nhiên phát hiện, hư không quanh mình dường như đều bị cấm cố.

Lực độ cấm cố này không đặc biệt lớn, không thể định chết nàng tại chỗ.

Nhưng lại đủ trì hoãn thời gian rời đi của nàng.

Như vậy, năm tấm thần phù trên đỉnh đầu bất cứ lúc nào cũng có thể rơi xuống.

"Ngươi… ngươi lại tu là không gian đạo pháp?" Đại trưởng lão cũng khá kiến thức.

"Đúng vậy!" Hạ Nhân nói: "Ngươi còn nghĩ tới chuyện chạy, thì ta không khách khí nữa!"

"Nói đi, vừa nãy ngươi nhưng gì?"

Hạ Nhân đứng cao nhìn xuống, khẩu khí đạm nhiên như nước.

Đại trưởng lão nuốt nước bọt mấy cái, nói: "Được… ta chịu, Hồng Vô Ba thành nô tì của ngươi, đó là phúc phận của nó!"

"Hôm nay ngươi thả ta đi, ân oán giữa hai chúng ta có thể hoá giải!"

Hạ Nhân không nói, mà lại phất tay.

Một nữ tử mặc đạo bào màu xanh nhạt đột nhiên xuất hiện.

"Thần Vương?" Khoảnh khắc thấy Cố Bạch Tần, đại trưởng lão kia gần như tuyệt vọng.

Nếu nói Hạ Nhân chỉ lấy năm tấm thần phù uy hiếp nàng, nàng còn có thể nghĩ cách.

Nhưng giờ lại tới một nữ nhân Thần Vương cảnh, cái này cơ bản là phải đợi chết.

"Phù…" Đại trưởng lão thở hắt ra một hơi thật sâu, rồi nhìn Hạ Nhân nói: "Ngươi không thể giết ta… ta là trưởng lão của Vu tộc, ngươi giết ta, chắc chắn bị cả Vu tộc truy sát!"

Hạ Nhân lãnh tiếu, rồi nhìn Hồng Vô Ba: "Vô Ba, ngươi nói xem, có phải vậy không?"

"Không phải!" Hồng Vô Ba lắc đầu, nói: "Bộ lạc chúng ta chỉ là một bộ lạc rất nhỏ của Vu tộc, nếu đại trưởng lão chết, cũng không thể dấy lên bất kỳ sóng gió nào trong nội bộ Vu tộc!"

"Ngươi…" Nữ tử hận hận nhìn Hồng Vô Ba một cái, rồi lại nói với Hạ Nhân: "Thành vương bại khấu, ta chịu thua rồi!"

"Nói đi, ngươi muốn gì?"

Chương 2157 — Thiên Trúc Như Khanh, Khế Ước

"Ngươi tên gì?" Hạ Nhân hỏi một câu.

Đại trưởng lão khẽ ngẩn ra: ta đang ở đây bàn mạng ta với ngươi, ngươi lại hỏi ta tên gì?

Nhưng ngay sau đó, nàng cũng chỉ đành thật thà nói: "Thiếp thân Thiên Trúc Như Khanh!"

"Thiên Trúc?" Hạ Nhân hỏi: "Ngươi không họ Hồng à?"

"Không phải!" Thiên Trúc Như Khanh nói: "Chúng ta thuộc bộ lạc Thiên Trúc, trong bộ lạc lấy Thiên Trúc ta làm chủ, còn lại pha tạp nhiều họ, không nhất định!"

"Ồ…" Hạ Nhân gật đầu, lại hỏi: "Ngươi giờ là đỉnh phong Thần Tôn cảnh tầng mười hai nhỉ?"

"Vì sao chưa đột phá tới Thần Vương cảnh?"

"Ồ… ở chỗ các ngươi, chắc gọi là Vu Vương cảnh!"

Thiên Trúc Như Khanh lại ngẩn ra: ta đang gấp đàm phán sinh tử với ngươi, ngươi lại nói chuyện gia thường với ta?

Nhưng giờ nàng không có chủ động quyền, chỉ đành hít sâu một hơi điều chỉnh cảm xúc, cố gắng chân thành nói: "Thiếp thân chuẩn bị không đủ!"

"Đột phá Vu Vương cảnh, chẳng những cần tinh huyết cao giai tinh thuần phụ trợ, còn cần một viên thần đan dùng để luyện thể!"

"Giờ hai thứ này ta đều không có, nên chưa đột phá Vu Vương cảnh!"

Hạ Nhân hỏi: "Tinh huyết và thần đan thế nào?"

Thiên Trúc nói: "Cao giai, lục phẩm là được, nhưng thấp nhất cần thượng phẩm, hơn nữa cần ba năm giọt không đều!"

"Còn về thần đan…" Thiên Trúc khựng lại, tiếp tục nói: "Cũng là lục phẩm, lục phẩm thần đan, tên 【Thiên Vương Đan】, ta đã chuẩn bị xong nguyên liệu, đáng tiếc không thể luyện chế, vì thiếp thân không biết luyện đan, trong Vu tộc cũng cơ bản không ai biết luyện đan!"

"Còn phải nhờ tu sĩ Huyền môn, nhưng thiếp thân cũng không quen tu sĩ Huyền môn nào!"

"Nên, trong thời gian ngắn đột phá Vu Vương cảnh là không có hy vọng!"

Hạ Nhân gật đầu, rồi hỏi Cố Bạch Tần: "Ngươi luyện được không?"

"Chắc được!" Cố Bạch Tần nói: "Nhưng, ta không thể bảo đảm tỉ lệ thành đan!"

Cố Bạch Tần nhìn về phía Thiên Trúc thân hình khổng lồ.

Thiên Trúc nói: "Ta chỉ có một phần nguyên liệu, nguyên liệu này cực kỳ khó tìm!"

Hạ Nhân nói: "Thế này đi, giao nguyên liệu luyện đan của ngươi ra, ta giúp ngươi luyện đan!"

"Còn tinh huyết, ta ở đây cũng có!"

"Nếu ngươi vận khí đủ tốt, ta có thể để ngươi trong thời gian cực ngắn tiến giai lên Thần Vương cảnh… ừm… Vu Vương cảnh…"

"Đương nhiên, có một điều kiện!"

Thiên Trúc thở phào một hơi thật sâu: nghe câu này, ý là ta có khả năng sống rồi.

Chẳng những sống được, còn giúp ta đột phá tới Vu Vương?

"Điều kiện gì?" Thiên Trúc cắn răng bạc.

Hạ Nhân nói: "Rất đơn giản, giao thần nô ấn ký của ngươi ra!"

"Không thể…" Phản ứng đầu tiên của Thiên Trúc, là cự tuyệt.

Hạ Nhân lạnh lùng cười một tiếng: "Lựa chọn của ngươi không nhiều, chỉ có hai!"

"Thứ nhất, giao thần nô ấn ký của ngươi ra, ta chẳng những cho ngươi sống, còn có thể cho ngươi đột phá tới Vu Vương cảnh!"

"Thứ hai, giờ ta lãng phí một tấm thần phù chém giết ngươi… ồ không… có Thần Vương cảnh ở đây, ta thần phù cũng không cần lãng phí rồi!"

Vừa nói, Hạ Nhân phất tay, thu hết những thần phù ngũ phẩm kia lại.

"Không thể, tuyệt không thể…"

"Ta là đại trưởng lão đường đường của bộ lạc Thiên Trúc, Thiên Trúc nhất tộc chúng ta trong nội bộ Vu tộc cũng là tồn tại vang danh, thậm chí thời viễn cổ, trong Thiên Trúc nhất tộc chúng ta từng xuất hiện Vu Đế!"

"Lôi Điện Vu Đế, chính là tổ tiên Thiên Trúc chúng ta!"

"Bảo ta làm nô tì của một tên nhân tộc ti tiện nhỏ bé như ngươi, ngươi tưởng đẹp?"

Hạ Nhân cười lớn, rồi hỏi: "Thiên Trúc, ta hỏi ngươi một vấn đề!"

Thiên Trúc Như Khanh nói: "Ngươi nói!"

Hạ Nhân hỏi: "Ngươi có phải không thích đàn ông, thích đàn bà không?"

"Hả?" Thiên Trúc ngẩn ra: gã này hỏi vấn đề, sao chỗ này một câu chỗ kia một câu thế?

Nhưng ngay sau đó, sắc mặt nàng đỏ bừng: "Ngươi… ngươi nói bậy gì thế?"

Hạ Nhân nói: "Thành nô bộc của ta, ngươi và Vô Ba hai người, sau này vẫn là tỷ muội tốt!"

Lần này, sắc mặt Hồng Vô Ba cũng đỏ.

"Ây da… công tử, ta không biết đâu…"

Thiên Trúc lắc đầu: "Nhân tộc ti tiện, ngươi muốn giết thì giết, đừng sỉ nhục ta!"

Hạ Nhân không ngờ, con nhỏ này còn khá cứng cựa.

Đây là một trong số ít kẻ anh gặp thà chết cũng không làm nô bộc người khác.

"Xì xì xì…" Hạ Nhân lúc này cũng có chút bó tay: hay là, thật sự giết nàng đi?

"Thế này!" Hạ Nhân lấy ra một tấm khế ước thần phù, nói: "Ta cũng không ép ngươi làm nô bộc của ta, nhưng ta cần ngươi làm cho ta vài việc!"

"Ta có một tấm khế ước thần phù, ngươi ký thần phù, làm nô bộc của ta một vạn nguyên thời gian, thế này được chứ?"

"Điều kiện khác giữ nguyên, ta giúp ngươi vào Thần Vương cảnh!"

"Thiên Trúc ngươi nghĩ đi…" Hạ Nhân tuần tự dụ dỗ, nói: "Ta giờ chỉ có Thần Quân cảnh tầng hai, đã có thể đánh chết ngươi…"

Thiên Trúc còn cứng miệng: "Không có thần phù, ngươi đánh không chết!"

"Được được được!" Hạ Nhân cũng không tranh mấy cái này với nàng, nói: "Nhưng ngươi không thể phủ nhận, đợi ta Thần Tôn cảnh, ta một chưởng có thể đập chết ngươi!"

"Đúng chứ!" Hạ Nhân tiếp tục: "Sau này tu vi ta đề thăng, giữ ngươi bên người làm nữ nô cũng không hợp!"

"Hơn nữa nói khó nghe, tới lúc đó ngươi cũng vô dụng, ta còn cần ngươi làm gì?"

"Ngươi không có thần niệm, cũng không thể cầu phúc cho ta đúng không?"

"Nên đấy… ngươi không cần lo sau này phải làm nô bộc cho ta không dứt, chỉ một vạn nguyên thời gian, được chứ?"

Vì theo lời Hạ Nhân, dù xét mặt nào, cũng khá ổn.

"Được… ta ký!" Thiên Trúc suy nghĩ nửa nén nhang, mới miễn cưỡng đồng ý.

Hạ Nhân cười cười, rồi phất tay, đưa tấm khế ước thần phù cho Thiên Trúc.

Thiên Trúc đưa một tia thần huyết vào trong.

Hạ Nhân dung hợp xong, Thiên Trúc chớp mắt thật sự thành nô bộc của anh.

"Nô tì Thiên Trúc Như Khanh, tham kiến chủ nhân!" Thiên Trúc phịch một cái quỳ xuống.

Hạ Nhân phất tay: "Không cần đa lễ, sau này cùng tỷ muội tốt của ngươi, gọi ta công tử là được!"

Hạ Nhân lúc này lại hỏi: "Thiên Trúc à, giờ ta hỏi lại ngươi, ngươi có phải không thích đàn ông, thích đàn bà không?"

Thiên Trúc lần này dù thế nào cũng không thể nói dối chủ nhân mình, chỉ đành thật thà nén đỏ mặt, nói: "Chủ nhân, đúng vậy… ta… ta thích nữ tử!"

Hạ Nhân cười lớn, nói: "Ta đã bảo mà…"

"Được rồi, đưa nguyên liệu cho Cố Bạch Tần!"

"Cố Bạch Tần… ngươi vào luyện đan đi, luyện xong báo ta một tiếng nha!"

Anh đưa Cố Bạch Tần và nguyên liệu 【Thiên Vương Đan】 vào Hồng Mông không gian.

"Chúc mừng Hạ đạo hữu liên tiếp thu hai nô bộc!"

"Hạ đạo hữu… ngươi thật sự… quá mạnh!"

Vi Chi Dịch, Trình Mộc Sơn và Ấn Hiểu Nguyệt bước tới chúc mừng Hạ Nhân.

Hạ Nhân thấy, biểu cảm trên mặt ba người không còn tự nhiên như ban đầu, mà có thêm một tia cung kính và cẩn thận.

Chương 2158 — Thiên Trúc Phá Vu Vương

"Chỗ tinh huyết này ngươi cầm đi, bổ sung thân thể mình trước!" Hạ Nhân phất tay, một giọt tinh huyết Thần Vương lục phẩm bị anh ném cho Thiên Trúc.

Đây là thứ có được từ việc chém giết Công Tôn Thập Lục trước kia, tổng cộng mười hai giọt.

Đáng tiếc thần huyết lục phẩm Hạ Nhân không thể dùng Tụ Bảo Bồn cường hoá, phẩm chất cũng chỉ trung phẩm mà thôi!

"Không cần!" Thiên Trúc Như Khanh nhìn đoàn tinh huyết lục phẩm trôi nổi trước mặt, trên mặt lộ vẻ mừng rỡ: "Công tử, máu này quá quý, ta vẫn để dành lúc đột phá sau này dùng đi, thân thể ta… tuỳ tiện kiếm chút nguyên liệu bảo bối là tu phục được, chịu đòn lắm!"

Hạ Nhân nói: "Tuỳ ngươi!"

Nói xong, thân anh đột nhiên biến mất, bước vào không gian Hồng Mông Chí Đạo Chung.

Trong không gian, Cố Bạch Tần đang bày biện các loại nguyên liệu Thiên Vương Đan.

"Chỉ có một phần…" Hạ Nhân hỏi: "Tin tưởng bao nhiêu?"

Thiên Vương Đan là thần đan lục phẩm, phẩm cấp nguyên liệu này tự nhiên cũng là lục phẩm, nên Tụ Bảo Bồn của Hạ Nhân tạm thời chưa cách nào cường hoá.

Cố Bạch Tần nói: "Không biết… thật ra, rất nhỏ thôi!"

Hạ Nhân lại lấy ra một ít linh dịch ngũ phẩm: "Đây là Bồ Đề Kim Lộ, tuy là linh dịch ngũ phẩm, nhưng phẩm chất lại đạt cực phẩm, bỏ vào điều hoà một chút, chắc nâng được tỉ lệ thành công luyện đan của ngươi!"

"Vâng!" Cố Bạch Tần nhận linh dịch, lại nói: "Công tử, thật ra… lúc luyện đan thêm một tia Hồng Mông tử khí, chẳng những nâng xác suất thành đan, còn nâng phẩm cấp đan sau khi thành!"

"Nhưng tất cả tử khí ở đây đều là của công tử ngài, ta không dám tự tiện dùng bừa!"

"Ngài xem, hay là thêm một ít?"

Trong không gian này khắp nơi đều là Hồng Mông tử khí.

Cũng có thể nói, đây chỉ là Hồng Mông tử khí hàm chứa trong Hồng Mông Chí Đạo Chung, rút một chút xíu, cũng không gây ảnh hưởng gì.

"Được!" Hạ Nhân gật đầu: "Vậy ngươi dùng đi, nhưng… ta lại đột nhiên nhớ ra một vấn đề!"

"Cố Bạch Tần, hai chúng ta đều là Hồng Mông Thánh Thể!"

"Vậy ngươi biết, cái Hồng Mông Thánh Thể này rốt cuộc có tác dụng gì không?"

Cố Bạch Tần nói: "Có thể hấp phụ đạo pháp, ngưng tụ đạo pháp, khiến ngài lúc tu hành ngộ đạo sự bán công bội!"

"Còn nữa là có thể luyện mình thành Hồng Mông đạo thể, sau này tu hành thần thông loại Hồng Mông, tăng cường chiến đấu lực!"

Hạ Nhân gật đầu: "Còn không?"

"Còn nữa?" Cố Bạch Tần lắc đầu: "Cái khác, ta cũng không rành!"

Hạ Nhân cũng không giấu Cố Bạch Tần, nói: "Ta tu thành Hồng Mông đạo thể, về sau lúc thần cách giác tỉnh, cái giác tỉnh lại là Hồng Mông thần cách, loại thần cách này ngươi nghe qua không?"

"Xì xì xì…" Cố Bạch Tần hít vào một hơi khí lạnh, nàng chấn kinh nhìn Hạ Nhân: "Công tử… ngài lại là… Hồng Mông thần cách?"

Khựng mấy hơi thở, nàng mới thở hắt ra một hơi thật sâu, nói: "Công tử, ngài quá lợi hại rồi!"

"Ừ!" Hạ Nhân nói: "Lợi hại hay không sau này ngươi tự khắc biết, giờ điều ta muốn hỏi ngươi là, Hồng Mông thần cách này của ta, theo lý mà nói chỉ có thể tu hành Hồng Mông đại đạo!"

"Nhưng trong tam thiên đại đạo lại không có Hồng Mông đại đạo!"

"Thế là, ta tu không gian, tu trọng lực, tu ma đạo, tu hoả thuộc tính đại đạo, tu Phật môn đạo pháp!"

"Lúc tu hành mấy đạo pháp này, hiệu suất đều rất cao, không có cái cảm giác sự bội công bán!"

"Không biết!" Cố Bạch Tần nói: "Công tử cái này chọc đúng điểm mù của ta, có lẽ, Hồng Mông là bao hàm vạn vật đi, biết đâu Hồng Mông thần cách chính là có thể tu vạn pháp!"

"Được rồi!" Hạ Nhân phất tay: "Ngươi luyện đan cho tốt đi!"

Một lò mười hai viên, trong đó hai viên thượng phẩm, mười viên trung phẩm!

"Không tệ đấy!" Hạ Nhân nói: "Thần đan luyện khá đấy!"

Sắc mặt Cố Bạch Tần đỏ lên: "Đa tạ công tử khen, thật ra, công lao Hồng Mông tử khí lớn hơn ta!"

"Không sao, công lao ngươi cũng không nhỏ!" Hạ Nhân cầm thần đan trong tay, thân hình lóe một cái bước ra ngoài.

Bên ngoài, mấy ngày trôi qua, vết thương trên người Thiên Trúc Như Khanh sớm đã lành.

Hạ Nhân lấy ra một viên Thiên Vương Đan thượng phẩm đưa tới trước mặt nàng, nói: "Ăn đi, ăn xong ngươi liền tới Vu Vương cảnh!"

"Một giọt trung phẩm kia chưa chắc đủ!"

"Ta ở đây còn, mười một giọt này cũng đưa hết ngươi!"

"Tổng cộng mười hai giọt, chắc đủ ngươi dùng!"

Thiên Trúc đại hỷ: "Cảm tạ chủ nhân… chủ nhân đối với ta thật sự quá tốt… ta… ta không biết báo đáp chủ nhân thế nào…"

Hạ Nhân nói: "Đợi ngươi đột phá tới Vu Vương cảnh, tự có lúc ngươi báo đáp!"

Thiên Trúc bước một bước ngàn trượng, mấy bước liền rời đi, rồi tìm một sơn cốc khoanh chân ngồi xuống.

Thân hình khổng lồ dù ngồi trong sơn cốc, cũng gần như cao ngang các ngọn núi xung quanh.

Nàng một hơi nuốt Thiên Vương Đan, lại thôn phệ mấy giọt tinh huyết Thần Vương.

Từng luồng khí huyết chi lực bàng bạc cuộn trào lưu động trong người nàng, lực lượng đó thậm chí lộ ra ngoài, hoá thành thuỷ triều năng lượng bàng bạc vô biên, từng đợt từng đợt cuộn về xung quanh rồi lại dội ngược lại.

Cứ thế nửa ngày trôi qua, trên người Thiên Trúc đột nhiên bùng ra một cơn bão lực lượng.

Thân hình mập mạp của nàng ầm ầm bay vào hư không, rồi trong khoảnh khắc thu nhỏ, hoá thành cao ngang Hạ Nhân, rồi hạ xuống trước mặt anh.

"Thiên Trúc đa tạ công tử, không phụ kỳ vọng của công tử… ta thành công đột phá tới Vu Vương cảnh rồi!"

Nàng rất vui, ngữ khí lời nói đều mang theo kích động và mừng rỡ.

Hạ Nhân đưa tay đỡ nàng dậy.

Vì thân cao chẳng khác người thường mấy, nhìn thế này, Thiên Trúc nữ nhân này trông đẹp hơn nhiều.

Đều nói nữ nhân Vu tộc thiên sinh xinh đẹp như hoa, Thiên Trúc này chẳng những xinh đẹp, còn là một mỹ nhân dáng người thon dài da trắng lạnh.

Đáng tiếc, là một kẻ không bình thường.

"Vừa đột phá nhỉ, không ổn định tu vi một chút à?" Hạ Nhân hỏi.

"Bẩm công tử, nô tì không cần ổn định tu vi!" Thiên Trúc Như Khanh chắp tay: "Vu tộc tu hành, chỉ tu huyết nhục thân khu không tu đạo pháp, lúc đột phá huyết nhục đã ổn định rồi, không gặp phải sự cuộn trào của đạo pháp!"

"Nên không cần ổn định tu vi!"

"Ồ!" Hạ Nhân gật đầu.

"Được rồi, đã đột phá rồi, thì chúng ta tiếp tục đi về phía trước, xông một phen khu vực lõi thần mộ Vu tộc này!"

"Đúng rồi, đâu là khu vực lõi?"

Thiên Trúc tiện tay chỉ một hướng nói: "Ở phía này… cái gọi là khu vực lõi cố thổ Vu Thần, trước kia không có cách nói này, giờ chỉ vùng rộng lớn xung quanh sau khi Chú Nguyền Thần Đế kia vẫn hoá!"

"Nơi đó đều được gọi là lõi!"

"Vì mọi người đều cho rằng, bảo bối của Thần Đế sẽ tán ra gần đó!"

"Đương nhiên, thực tế cũng đúng vậy!"

"Mấy năm nay bảo bối phát hiện ở khu vực này, nhiều hơn hẳn các khu vực khác!"

"Chỉ là khu vực lõi bị đệ tử Chú Nguyền Thần Quốc nắm giữ, người thường muốn vào không dễ, hơn nữa rất dễ xung đột với bọn họ!"